

זכרון תורת משה

אכסניה לתורה וחסידות

יו"ל ע"י חבורת האברכים שע"י מרכז מוסדות לעלוב
מיסודו של כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זצוקללה"ה זיע"א
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

פרשת בלק

י"ד תמוז תשע"א - אבות פ"ז

גליון תרנ"א

זמני כניסת ויציאת שבת קודש

ר"ת	מוצ"ש	הדרה"נ	בני ברק
9:03	8:33	7:28	
9:06	8:31	7:12	ירושלים
9:43	=	8:15	באר אפרק

דברי תורה

ממורינו הגה"צ המשפיע
אב"ד דקהילתנו שליט"א

ויבא א' אל בלעם ויו' אם לקראו לך באו
האנשים קום לך אתם
כבר עמדו בזה המפרשים מדוע בראשונה
ע"כ ד' בעדו מלכת ובפעם השנייה הסכים
שילך, וגם מה שאמר "אם" לקראו לך באו,
בלשון ספק, וכי לא היה ברור שבאו אליו
לקראו לו, והלא כבר מאתמול אמר בלעם
שבאו לקראו לו, ומדוע אמר בלשון אם, עי'
באו"ח הק'.

ואולי י"ל בעוה"ת דבפעם הראשונה
כשפירט בלעם את כל מטרת ביאת שליחי
בלק אליו, היה בלעם כמי ששואל רשות
והסכמה על הליכתו, ולא הורשה מהקב"ה
ללכת, כי אם היה ד' מסכים להליכתו אפי'
אם היה הקב"ה אומר לו כמאמרו בפעם
השנייה אך את הדבר אשר אדבר אליך
אותו תעשה, מ"מ היה הליכה מתייחס
לצונו של בלעם וכאלו ד' הסכים להליכה
זו, ואף שהיה מדבר רק מה ששם ד' בפיו
מ"מ יש כאן חלק של רצה והליכה של
בלעם, שהלא בלעם היה שואל מו' על
ההליכה וקיבל רשות ע"ז, אך רצון הקב"ה
היה לשלול מבלעם כל חלק ושייכות
להליכה זו וכי אין הוא ברשות עצמו כלל,
ואפי' הסכמה על ההליכה אין כאן, וגם
ליך ע"מ לברך את ישראל לא היה
לבלעם חלק בזה, וכדאיתא במדרש (ב"ר
ח"י שרה פ"ס י"ג) וישלחו את רבקה וגו'
ויברכו את רבקה, רבי ברכיה ר' לוי בשם ר'
חמא בר חנינה מפני מה לא נפקדה רבקה
עד שנתפלל עליה יצחק, שלא יהיו עובדי
כוכבים אומרים תפילתו עשתה פירות
אלא ויעתר יצחק לה' לנוכח אשתו, ע"כ.
וכן כאן לא רצה ד' שיהיה כל חלק לבלעם
בברכתו את ישראל, כדי שלא יהיה שום
זכות לבלעם בברכת ישראל ולא יהיה לו
שום חלק בסגולת ישראל הקדושים.

ומובא (בשם ד' מצדקא הקודמים) על הא
דאיתא ברש"י עה"פ ויקם בלעם בבוקר
ויחבש את אתנו, מכאן שהשנאה מקלקלת
את השורה, שכך הוא בעצמו, אמר
הקב"ה רשע כבד קדמך אברהם אביהם,
שנאמר (בראשית כ"ב, א) וישכם אברהם
בבקר ויחבוש את המורו, ע"כ. ולכאורה מה
צריך להקדמת השכמת אברהם אע"ה
בלעם, וכי בלעם עשה דבר טוב בהשכמתו
זו, הרי בלעם השכים לפורעניות, ומה שבח
יש בזה עד שצטריך לומר לו כבר קדמך
אברהם, אך הענין הוא שכוונת בלעם
הרשע היה בהשכמתו זו כדי שילמדו ממנו
ישראל ויאמרו אם בלעם השכים בבוקר
כדי לעשות נגד רצונו ית"ש, ק"ו שאנו בני
ישראל צריכים להשכים קום לעשות רצונו
ית"ש, וע"כ חשב בלעם שע"י מעשה
הרשע שלו יהיה לו זכות בהשכמת בני
ישראל לעבודת הבורא ב"ה, ובכך ינעץ
טלפיו הטמאים בקרב ישראל כדי שיהיה
לו חלק בסגולתם, ואולי ע"ז יוכל להכניס
בהם גם מחלק הטומאה שלו רח"ל, ע"ז
אמר הקב"ה כבר קדמך אברהם אברהם
אע"ה, שבני"י אינם צריכים לך ולדמותך
ולא מדובשך יטעמו בני"י, כי מנך לא יצא
שום דבר טוב לישראל, וא"א שנלמד דבר
קדושה מהקליפת הטמאה, וכבר יש להם
מקום ללמוד היטב להשכים לעבודתו
ית"ש מקדושת אברהם אע"ה, עכ"ל. ויש
להסמיק מ"ש החי' הר"מ ב"ס הזכות (פ'
המשך בעמ' ג')

שיחת קודש

מפ"ק כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר
שליט"א

פניני קודש על שלימותו של פינחס
שלקח רומח איבריו וקידשם לש"ש

ע"ז הי' יכול להגיע לכוז אש קודש
ושלימות ולקדש שם שמים מיט
אזא אמות, ולכן היה גיבור בידיו
והיה כולו קודש ממילא לכן זכה
שנעצרה המגיפה על ידו ונמשכו
מוכות זה רחמים וחסדים עליו
ועכ"ל, עד שכביכול השי"ת מודה לו
על מה שעשה מאחר וגרם
להמתקה גדולה ורחמים על כל כלל

ישראל.
וממילא הגם שאין לנו שום השגה בדרגותיו של פינחס, אך
מהכלל יש לנו ללמוד א מוסר בפשטות צו שטייגען שאם הוא
היה כזה קודש קדשים בכל איבריו וגידיו, גם לנו יש
להתרומם מעט ולהתעלות לאבינו שבשמים ולקדש ולטהר
רמ"ח איבריו להתקרב לאבינו שבשמים, וכבר אמרו ז"ל
פינחס זה אלי הנביא ואל"י מקרב את הגאולה שלימה - יבוא
אלי ויבשרנו יבוא עם משיח צדקנו,
והשי"ת יעזור שבזכות פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן וכל
הצדיקי אמת שכבר יפעלו ויקרבו ותבוא הגאולה השלימה,
השי"ת יעזור שנוכח לשוב בתשובה באמת מאהבה אויף א'
זיסע אופן אויף אייביג וישפיע על כולנו קדושה וטהרה, ויתן
לכולנו להתקרב לתורה ויר"ש ומידות טובות.

ונתבונן נא מה שכתב החפץ חיים ז"ע שכידוע חורבן בית
המקדש היה בגלל שנאת חינוס, א"כ נמצא שאהבת חינוס
ואחדות הוא שיבנה את בית המקדש, ואפי' אם רק יהיה
שעה אחת זו הבחינה בכללות ופרטות כבר נזכה לגאולה
השלימה ולשעה אחת זו מהכים ומצפים כבר אלפי שנים,
וממילא כמה יש לנו להתחזק באהבת חינוס כל אחד בעצמו
וגם שישפיע על אחרים, וע"י אהבת חינוס נזכה שהג'
שבועות אלו יתהפכו מיגון לשמחה ומאבל לימים טובים,

והנה עוד יש דיוק בתורה שבה הכל מדוייק ונדרש עד בלי
סוף, שהנה תחילת פרשת בלק אינה פסוק א' של זה הפרק
אלא פסוק ב', ולכא"ו למה לא החל בפסוק א' אלא שרחמנא
ליצלן בהיות שהתורה הק' מתחלת אם בלק בן צפור ובלעם
בן בעור וכל העמלקים ימש"ו אויף אייביג, לכן הם אינם
פסוק א' אלא הא' והראשית הם בני ישראל שעממם תחילת
הפרק עוד בפרשה הקודמת, ועכשיו שרוצים לספר מענין
בלק ובלעם אז המשיך לפסוק ב' עם בלק, אך ראשית הכל
והחשוב ביותר אלו ישראל שהם אל"ף, ואח"כ כל אלו
העמלקים ימח שמים אויף אייביג.

השם יתברך ברוב רחמיו ישמח את כולם וישמור את כל כלל
ישראל בכל העולם ובכל מקום שהם, אויף א' זיסע אופן אויף
אייביג, השי"ת ירחם שפולנו זאלן שטייגען בתורה ויר"ש
ומידות טובות בשמחה עבדו את ה' בשמחה בואו לפניו
ברננה, ויתן לכולם רפואות השלימות הגוף והנפש, חיי בני
מזוני ריחי בגו"ר בכללות ופרטות, רפואות שלימות ברכות
שלימות וישועות שלימות בגו"ר, תורה וגדולה במקום אחד
ויתן לכולנו רפואה שלימה וישועה שלימה ושמחה שלימה
ובנין בית המקדש שוין יעז אויף א' זיסע אופן אויף אייביג.

טרם כל שיח עוד לפני שנדבר מענייני הפרשה
פתח דברינו יאיר מעצם מעלת הזמן שאנו
אוחזים בו שהנה הרי קרובים להם ימי
שלושת השבועות שעליהם מובאים מאמרים
מבעל עבודת ישראל מקוויניץ ומהרבה
צדיקים שאלו שלושת השבועות מסוגלים
ביותר להתקרב אל אבינו שבשמים ויכולים
לפעול כל טוב וישועות וגאולה שלימה, וכמו
שמרומנו בפסוק "כל רודפי השיגוה בין

המצרים" היינו כל רודפי שכל הרודף אחריו ית"ש כדי לשוב
ולתקרב אליו והרוצה לישועות אוי השיגוה בין המצרים ימלים
ליכות לזה בימי בין המצרים.

ומובא בנועם אלימלך שכשהמלך בעירו ביושבו על כסא מלכותו
קשה מאוד להגיע אליו, אך כשהמלך בשדה הולך לדרכו הרי כל
אחד יכול להתקרב ולהגיע אל המלך בכבודו ובעצמו און פועלץ
אלעם גוט, ובדריי וואכען זה היה הזמן של החורבן ויצא מבת ציון
כל הדרה, הרי המלך ית"ש לאוט זיך אראפ באלו הזמנים הקשים
כביכול ומטייל בנותינו, אשר על כן כל אחד יכול בניקל ובקלות
יתירה להתקרב אליו יתברך, והרי ה' יתברך הכל יכול וברגע אחד
יכול לפעול לנו ולכל ישראל כל הישועות עם ביאת משיח צדקנו
עכשיו ממש, ולכן אנו מקוים ומצפים שאכן בעו"ה ובס"ד יעזור ה'
ותיכף יכניסנו לבית המקדש בקרוב בימינו, ושנשמע ותתבשר
בשורות טובות, בשורות טובות אמיתיות מיט אסאך גולדענע
רענדליך.

ועתה נדבר בס"ד מהפרשה שלנו, שהנה בפרשתנו פרשת בלק (י'
יח) ויקח רומח בידו וזכה הרג וכו', והנה פשטות רומח זה חרב
וא"כ יש לדקדק שהרי בתוה"ק כידוע כל תיבה ותיבה מדוייקת
בתכלית הדקדוק וא"כ בדווקא נכתב רומח ולא חרב וצריך ביאור
טעם השינוי,

ויתכן אמנם שאכן היה צריך לומר חרב ועכ"ז נכתב רומח, ולכן יש
לפרש שהתורה הק' באה לרמוז לנו א גולדיגע פשט,

רומח אתון רמ"ח, ולרמוז אתא שכידוע רמ"ח איברים של האדם
מכוונים לעומת רמ"ח מצוות עשה, וע"י שמקיימים כהוגן זוכה
לזיך כל הרמ"ח איברים שלו, וכמו"כ להיפך נמי ע"י שמוזך
איבריו בעמל העבודה זוכה שיאירו בו בגופו ובנשמתו כל הרמ"ח
מצוות עשה כהוגן ובבחינת (אבות ד, א) איזהו גבור הכובש את
יצרו,

וזה באה תוה"ק ללמדנו דמה שפינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן
כ"כ הצליח בפעולתו הזאת עד שהשי"ת שמח כ"כ ממעשיו ושלה
לו א גרים, וכמו"כ בתוה"ק לכן הנני נתון לו את בריתי שלום, עד
שהשי"ת מוסר לו א שכוייח שדבר כזה לא מצינו בכל התורה
כולה שהקב"ה הבוכ"ע מודה לילוד א' בשר ודם כ"כ על פעלו,
א"כ כמה זכה עד כדי כך,

אלא מאחר ועשה זאת מיט אזא געולדיגע שלימות עד שלא היה
אצלו שום פניי, וכולו הי' קודש קדשים לשם שמים ובערה אצלו
אש קודש להשי"ת והוא ביטל וביער את כל הטמנופת והגרבו, עד
שלא נשאר שום רושם והיה מוכרח שיתבטל המגיפה וכמו שכ'
ותעצר המגיפה לפני ישראל.

ולזה כתבה תוה"ק ויקח רומח בידו ע"ש רמ"ח איברים שזיכנו עם
רמ"ח מ"ע כנ"ל, ללמדנו שע"י זכה לכל הנ"ל, שזיכך אותם כ"כ
עד שהוא היה בעה"ב על רמ"ח איבריו וקידשם וטיהרם, ממילא

קריאת שמע בתפילין

בפרשתנו (כג, כד) "חן עם כלביא יקום וכארי יתנשא לא ישכב עד יאכל טרף ודם חללים ישתה", ופירש"י וז"ל: "כשהן עומדין משינתם שחרית חן מתגברים כלביא וכארי לחטוף את המצוות ללבוש טלית לקרוא את שמע ולהניח תפילין ע"כ".

והנה נתקשו רבותינו בדברי רש"י ז"ל דאמאי נקט בלישניה הסדר לקרוא את שמע ולהניח תפילין, הא בברכות (יד, ב) איתא אמר עולא כל הקורא קר"ש בלא תפילין כאילו מעיד עדות שקר בעצמו, א"ר חייא בר אבא א"ר יוחנן כאילו הקריב עולה בלא מנחה וזבח בלא נסכים, ע"כ.

ולפי"ז היל"ל לרש"י למינקט "להניח תפילין ולקרוא את שמע", ואמאי כתב להיפך לקרוא את שמע ולהניח תפילין, וצ"ב.

ומצאתי בספר "משכיל לדוד" להגה"ק רבי דוד פארדו זצ"ל (מחזקתו של הגה"ק החיד"א זי"ע) דכתב ליישב דמ"ש רש"י ללבוש טלית כוונתו אל מה שכתוב בקרא "חן עם כלביא יקום", והיינו מאי דעושין בבוקר בשעת קימה בצפרא, וזוהו לבישת הטלית גדול בעיטופא המיוחד לתפילה ולקרי"ש, וכולל בזה הנחת תפילין. והדר קאמר "וכארי יתנשא", פי' ענין נוסף דכל חיום במצות הנחת תפילין, ודכן היו מנהג דורות הראשונים שהלכו כל חיום בתפילין.

ובספר "זרח השמש" להגאון רבי יצחק בן שושן שליט"א (חלק ב' עמ' שפ"ח) כתב דאפשר דהוא טעות סופר וצריך לגרוס בהיפך "להניח תפילין ולקרוא את שמע", אמנם הוסיף דיש ליישב דהפסוק מדבר בשבחן של ישראל שגם כשממהרים לעבודתם ולעסקיהם ואין להם זמן, הם מתגברים כארי וכלביא לחטוף את המצוות וללבוש ציצית, ומרוב מהירותם ממהרים ומזדרזים לקרוא ק"ש ואח"כ מניחים תפילין ולא לפי הסדר הראוי, ע"ש היטב.

עוד מצאתי בס"ד בספר "זחב משבא" להגרמ"ש שפירא זצ"ל (פרשת בלק) דיישב וז"ל, "ונראה בפשיטות דזה דק"ש בעיא תפילין אינו משום מצות תפילין, כי אם דמהל' מצות ק"ש היא שיקרא בתפילין, וזוהו הוא

הדווחא דאורייתא

בירורי הלכה ד"ת ומנהגי צדיקים בעניינים שונים

בכתב ונערך ע"י הג"ר משה חליה שליט"א - מח"ס ענפי משה וש"ס

דקדמו תפילין לקריאת שמע, אבל משום מצות תפילין דכל היום, הרי מצות קריאת שמע קודמת, ואע"פ שגם בתפילין שמיניח למצות ק"ש קיים מצות תפילין נמי, מ"מ מצות תפילין הריחי לכל חיום, ומשום מצות תפילין דכמו ציצית הרי הסדר היא כפרש"י ציצית קריאת שמע ותפילין, עכ"ל.

קדושת התפילין

דבותינו הקדושים מרן הסב"ק הרמ"מ זי"ע ומרן אדמו"ר הקוה"ט ה"שלהבת אש" זי"ע"א היו מורים לכל נער בר מצוה שלא לדבר עם התפילין שום שיחת חולין כלל (קונט' הבוש על ראשך פארך, עמ' יט, שי"ל לדגל שמחת הבר מצוה לאחד מבני הגה"צ המשפיע רבי נחמן בידמן שליט"א) וז"ל: "הרמב"ם בהלכות תפילין (פ"ד, הלכה כה) כ' קדושת תפילין קדושת גדולה היא, שכל זמן שהתפילין בראשו של אדם ועל זרועו הוא ענו וירא שמים ואינו נמשך בשחוק ובשיחה בטילה ואינו מהרהר מחשבות רעות, אלא מפנה ליבו בדברי האמת והצדק, לפיכך צריך אדם להשתדל להיות עליו כל חיום שמצותן כך היא, אמרו עליו על רב תלמידו של רבינו הקדוש שכל ימיו לא ראוהו שחלף ארבע אמות בלא תורה או בלא ציצית או בלא תפילין, עכ"ל.

וראה במסכת תפילין (פיסקא כו), ודכן ראיתי להגרמ"ש שיינברג זצ"ל שהיה מעוטר בטלית ותפילין במשך כל חיום.

ועיין עוד ברמב"ם הלכות מזוזה (פ"ו ח"ג) אמרו חכמים הראשונים כל מי שיש לו תפילין בראשו ובזרועו וציצית בבגדו ומזוזה בפתחו מוחזק הוא שלא יחטא שחרי יש לו מזכירין רבים וזן המלאכים שמצילין אותו מלחטוא שנאמר "חונה מלאך ה' סביב ליראיו ויחלצם", עכ"ל, ועיין עוד בברכות (ל) א"ל אנא תפילין מנחנא ופירש"י שם והם עדות שממשלת קונו ומשרתו עליו, ע"ש היטב.

אם יש ענין להסתכל במראה לכונן התפילין בקונטרס חשוב על ראשך פארך (עמ' יז) וז"ל: "דביה"ק מרן אדמו"ר זי"ע"א ה"שלהבת אש" הקפיד מאוד שהתפילין יהיו מונחים בדיוק באמצע רוחב הראש, ולא יטה לימין או לשמאל דבעינן בין עיניך ממש, ולצורך כך אף היה מסתכל במראה [כלומר במראה קטן שאפשר לראות רק הראש ולא רואים הדיוקן כמובן], ע"כ, ובחערות שם (ס"ק כ"ח) האריך בזה וכתב דמקובל דכן נהג הרח"ק האוחב ישראל מאפסא זי"ע, ועיין שו"ת דברי חיים (חלק ב' סימן ו) דכ' בתוכן דבריו: "דאם אינם מכוונים ממש כשר", ודכ"כ בשו"ת דברי יואל (א"ח, סימן ד), אולם מרן רבינו ה"שלהבת אש" זי"ע"א נקט לחומרא בהא וכמ"ש בסידור הרב ז"ל, ע"ש, ודגם הרח"ק הדברי יחזקאל משינאווא זי"ע"א הקפיד שיהיו התפילין של ראש באמצע הראש ממש ע"ש.

ובספר פסקי תשובות (כו, יח) הביא בהערות דהגה"ק בעל התניא זי"ע היה לו קופסת טבק מלוטשת והיה רואה בה אם התפילין על מקומם, ודכ"כ בשו"ת משנה הלכות (חלק ח' סימן ח') דמנהג הגרי"ז מבריסק זי"ע"א היה להביט במראה קטנה ע"ש, וכן ראיתי שנהג הגאון רבי יעקב חיים סרנא זצ"ל ראש ישיבת חברון להסתכל במראה לכונן התפילין, ועיין עוד בספר מנהג ישראל תורה (חלק א' עמ' קד) דהביא מספר באר משה להגרמ"ג ירושלימסקי זצ"ל (מאמר זכרון טוב, אות י') דכתב דנדוע לו מכמה גדולים יראי ה' שהיה להם בכיס כלי ראייה קטן בכדי שיראו אם התפילין של ראש באמצע עיי"ש.

מעשה רב על הפרשה

לא הביט און בעקב ולא ראה עמל בישראל ה' אלוהיו עמו ותרעת מלך בו (כנכ"א)
הרה"ק השרף רבי אורי מנסטרליסק זי"ע היה תלמידו של הרה"ק רבי שלמה מקרלין זי"ע, ולפי פטירתו אמר לו רבו כי ילך להסתופף בעלו של הרה"ק רבי מרדכי מנשינ' זי"ע. קם הוא והלך ברגל לנשכין, וכשנכנס לחדר שבו קבל הצדיק את פני האוחזים ראה שם גביר אחד, שכא להתייני עם הרבי בעניני מכתחו ולקבל ברכתו, והצדיק קבלו בסבר פנים יפות כדרכו בקודש לקבל כן כל אדם, כי עטרתו הגדולה היתה באהבת ישראל.
הבית ר' אורי בפני הגביר והיכי בו כי לפני זמן לא רב עבר עבירה חמורה ר"ל... נצטער ר' אורי מאד, והשתומם במחשבתו על הצדיק, וצדק שרוגש במחשבותיו של ר' אורי, ונש אליו ואמר לו: לך מהר מכאן, מה אתה רוצה פה בחדר הלך ר' אורי בפני נפש, עיף ויגע מעמל הדרך, ונכנס לבית המדרש. כשנפטר הגביר מבית הצדיק, הלך הצדיק להפש את האותה היקר - ר' אורי, ונמאחהו בבית מדרשו. אמר לו הצדיק: אף אני, אורי, ידעתי את אשר ידעת! אבל התדע למה זה שלח אותך רבך הקדוש לכאן? למען תדע, כי האיש אשר אין אהבת ישראל תקועה בליבו כל כך, עד שאפילו רואה הוא באחד שעבר עבירה גדולה, יהיה אהוב אותו אהבה רבה - האיש ההוא לא הגיע לתצי' העבודה בעבודת השי"ת, שכן אם תקבר אותו יעשה בלי ספק תשובה שלימה, והראה לך, היא מפרשתנו: "לא הביט און בעקב ולא ראה עמל בישראל ה' אלוהיו עמו" - מי שאינו מדבר סרה על ישראל ואינו רואה כל פגם בחודר, - סימן שה אלוהיו עמו ותרעת מלך בו - הוא ריע ה', נמנה על גדרו של הקב"ה...

אלה יעמדו על הברכה אשר נדבם לנדב להוצאות העלון לזיכוי הרבים

ברכת מזל טוב נאמנה

בשני יקול נודה משגרים אנו ברכת מזל טוב אל מע"כ ידידינו היקר והמהולל, ורודף צדקה וחסד על כל צעד ושעל, קשור בל"ג למרן רבינו ועומד תמיד הכן למינו לעשות רצונו באמת ובתמים, מוכיח בכל מעלה ומידה טובה, ומסור בכל לבו ונפשו למען הגליון הק' "זכור תורת משה", ה"ה
הרה"צ רבי אבא ליברמן שליט"א - בארא פארק - ארה"ב
לדגל שמחת נישואי בנו היקר יעקב ה"ו במז"ט ובשעתו מ"צ
מ"ן דבשמאי יאה בסעדה וימלא את כל משאלות לבך בטובון וקש"ט
ז"את הברכה, יצו ה' כמה שתבה לדאות נחת מכל ויצ"ח דוחת וישרים לה' ולתורתה'
ל'עולם ועד ירדפון נאר א געזונטע א' געזונטע אידישע שמחה שטענדיג ווישפע על כל מילי דמיטב'.
המברכים - המערכת - קהל חסידי לעלוב בארה"ב

ויעטרון נור תפארה

ברגשי הוקרה ואהבה, הגנו לכרך בשם אנ"ש ובאי בית חיינו, לארי שבחבורה, עניו מופלא ונחבא לכלים, רב פעלים כקרב קהילתנו המפוארה, לו עשר ידות, טוב ומיטיב לזולתו כמיטב תבונתו, מסור בכל נימיו נפשו למרן רבינו שליט"א, אוצר כלי חמדה, חרף ובקי במכמני התורה והחסידות, ה"ה
הרה"צ רבי חיים הגר שליט"א - בן כ"ק אדמו"ר מאנשיניא וחתן כ"ק אדמו"ר מקוויניץ שליט"א
לדגל התמנונת כריאש מבורת המבורים בא"י
יה"ר שרמן דבשמיא יאה בסעדה, לך בכוחך זה, ותוכה להמשיך בהרמת קרן התורה והחסידות ולהנחילה לצעירי הצאן מתוך רוב תענוג ונחת בהדרכת ועינא פקוחא של רבינו, אכ"ר.

גליון זה נודב לעילוי נשמת

האשה החשובה מרת

רייצל ע"ה בת ר' צבי חיים ז"ל

ביקעל

נפטרה י"ג תמוז תשנ"ג

ת נ צ ב ה

הונצה ע"י בנה ידידינו היקר והנעלה, שיבדל"א, מיקווי אנ"ש ורודף צדקה וחסד
הנה"ח ר' שמשון ביקעל הי"ו - לייקוועד - ארה"ב

אנא עזרו רחמי שמים

על אחד מגדולי תלמידי חכמים

שבצעינו בבני ברק

מקודמי מרן רבינו הקוה"ט

זי"ע"א

רבי ישעי' ידידיה שליט"א

בן פרומא רבקה
לדמואה שלימה
ולאיכות ימים ושנים רבות

ברכת מזל טוב נלכבה

הגנו לברך למשפחת שטיינפעלד המהוללה,

ובפרט למרת שטיינפעלד תחי'

מהשויבי יקירי אנ"ש

לדגל שמחת הולדת הנכד

אצל הבן הרב בן ציון הי"ו

במז"ט
יה רצון שתוכה לנחת ממנו ומכל ויצ"ח,
מתוך שובע שמחות וכט"ס.
המערכת

לעילוי נשמת

האי גברא רבא, ודלא פסיק פומיה מגירסא, מרבני כולל

"אור מנחם" לעלוב

הרה"ג רבי אליעזר בוגר זצ"ל בן הרה"ג רבי חיים אהרן

זצ"ל

א"ב בית שאן

נלב"ע י"ד תמוז תשס"ז
ת. נ. צ. ב. ה.
הונצה על ידי חידונו שלמד עמו בצוותא בחברתא
שיבדלח"א. הרה"ח ר' יצחק גליק שליט"א